

דוד העצמאות

שם: אלדר שרון.
גיל: 28.
מצב משפחתי:
נשוי, ילד בן 6.
יליד: תל-אביב.
מקצוע: אדריכל.

נה של פירנצה, שסימלה את השלטון הדימוקראטי. כמו השוקים והתיאטרונים של ערי יחז.

★ ★ ★

שרון ביקש את פרופסור אלפרד נוימן, תלמידו של לה-קורבוזיה המהולל, ולשעבר דיקן הפאקולטה לארכיטקטורה בטכניון, לעמוד בראש המשרד. הפרופסור הסכים להצטרף, אך רק כאשר מהם — שזה, מנהיג מקצועי. מאז הם טריאומפיראט, ה' רואה בעבודתו יצוד: הדגשת הגורם האסתטי באדריכלות.

זה לא משרד בכלל. זה סטודיו. מארלן דיריך חורקת לילי מארלן מהפאספון ה' מתפרק. תכניות מוזרות, שאינן ניתנות לתיאור בשום שפה מקצועית, תלויות על הקירות. רעיונות משורטטים מקשטים את החזר. אחד הכיסאות בנוי בצורת בית-שימוש קליני. על הריצפה מונח גוש אבן, פסל לא גמור של יצחק דנציגר.

★ ★ ★

הסטודיו הכין תכנית חדשה לבית העירייה. שרון הציע להחליף את ה' מקום ממרכז העיר לקצה הדרום, שיהיה

הטלפון צינצ'ה. לפני ארבע שנים, בחודש ספטמבר, בתל-אביב. פרס רא' שון, הודיע הקול מעבר לקו, ולחדר זרמו בבתאחת תקוות, יעוד והכל.

הוא נראה אז רק בן 18, אבל כבר הספיק לסיים את הלימודים בטכניון, והטל' פון אמר לו כי מאותו רגע הוא גם האדריכל של בית-עיריית בת-ים. של 70 חדרים. של 100 פקידים. של רבבות אזרחים.

ברחוב בלון נפתח משרד חדש: צבי הקר, אלדר שרון — אדריכלים. כי תכנון בניין העירייה היה פרי עבודה משותפת של השניים: אחד צבר אמיתי, חניך גימנסיה

בונה הפירמידה

בתוך עמוד הכסוף

הבית עושה את האדם — מי עושה את הבית?

הבית בתוך הרחוב והנוף. המימרה הארכיטקטונית, כי "האדם עושה את הבית ו' הבית עושה את האדם", דלה בעיניו. "הבית", הוא אומר, "אינו אלא חלק מ' הכלל, צורת הרחוב, העיר ונוף הארץ". אם רוצים "לעשות את האדם" — צריכים לעשות לא רק את ביתו, אלא את העיר ואת הארץ כולה.

"במשך 14 שנה", קובע שרון, "בנו בארץ שכונות שאינן מצטרפות לעיר. הן חונקות את תל-אביב וחיפה. שכונה כזאת היא כל בארשבע. הן מתות. הן מבזבזות את הנוף".

העקרון המנחה אותו בתיכנון ערים חד' שות, הוא הצעת לה-קורבוזיה לתיכנון ה' עיר ריו דה-זנירו: עיר שתיכנה משורה אחת של בניינים, באורך של קילומטרים, מוקפת מרחבי דשא ונוף.

"ואז", חווה שרון, "יחיה הישראלי לא בתוך קובייה של בטון, מוקף אינסוף של קוביות משעממות ומחניקות — כי אם בתוך בית, שיהיה גם חלק מהנוף ושאפשר לחיות בו, לא רק לישון".

הוא הוסיף בינתיים קומה לשתיים של התוכנית המקורית. "בית-עירייה צריך ל' שמש גם בני-אדם ולא רק פקידים", קבע והרחיב את הגג, כדי שישימש רחבת קוני צרטים ואסיפות.

כך נולד, שלב אחרי שלב, בניין ה' פיראמידה ההפוכה — הראשון בעולם. ב' מרכז, אולם בן שלוש קומות, מוקף משרדים. בכניסה מגינה על האזרח ה' פיראמידה משמש וגשם. הקומות העליונות הסוככות עליו, נועדו להעניק לו תחושת בסחון.

שרון הוסיף אמפיתיאטרון לקיר הבניין, הקיף בספסל ענקי את כל קומת הקרקע. בקירות קרע פתחים קטנים לציפורים, כמו בסאן-מארקו בוונציה.

התוכנית החדשה הושלמה לגמרי, אוש' רה ארבע שנים אחרי שקודמתה זכתה בפרס הראשון. בעוד חצי שנה ייפתח בית העירייה החדש.

★ ★ ★

בית אחד בתוך נוף גדול. יש לו לשרון דעה מוגדרת על חלקו של

בעתיד מרכז החדש של בת-ים. שם, על החולות, תשתרע כיכר ענקית, צומת חנו' יות ובתי מגורים. ראש העיר, דוד ב' ארי, שוכנע מחדש, הבין, אישר. מיליון לירות.

★ ★ ★

שרון והצוות השלימו בינתיים שיכון לערבים בעיר-רפה ליד ירושלים. הם נלחמו על כל פרט קטן בתכניתם, כשגורש מהם לחתר עליו או לשנותו. הם היו מוכנים לחתר על כל העבודה, ולא על צורת הדלת שנשארה כפי שתיכנונו.

בצפון ניהלו מאבק קשה על כפר הנופש של אכזיב. השקפת שרון הצעיר וחבריו על תכנון הכפר, סתרה לגמרי את זו של יועצי החברה הצרפתית. משרד התיירות לחץ לחתר. הם לא נסוגו. קבע שרון: "באכזיב יצרנו ביטוי ארכיטקטוני למצע של גופש; לשם באו אנשים בלי עתון, רדיו וכסף".

הם הקימו בית-ניקש משלושה קירות, במקום ארבעת-הקירות והחיקרה הרגילים. היה זה ניסוי ראשון בעולם של שיטה זו.

★ ★ ★

חולות בתיים עדיין חשופים. שרון ממשיך במאבק מאראתוני על השקפתו.

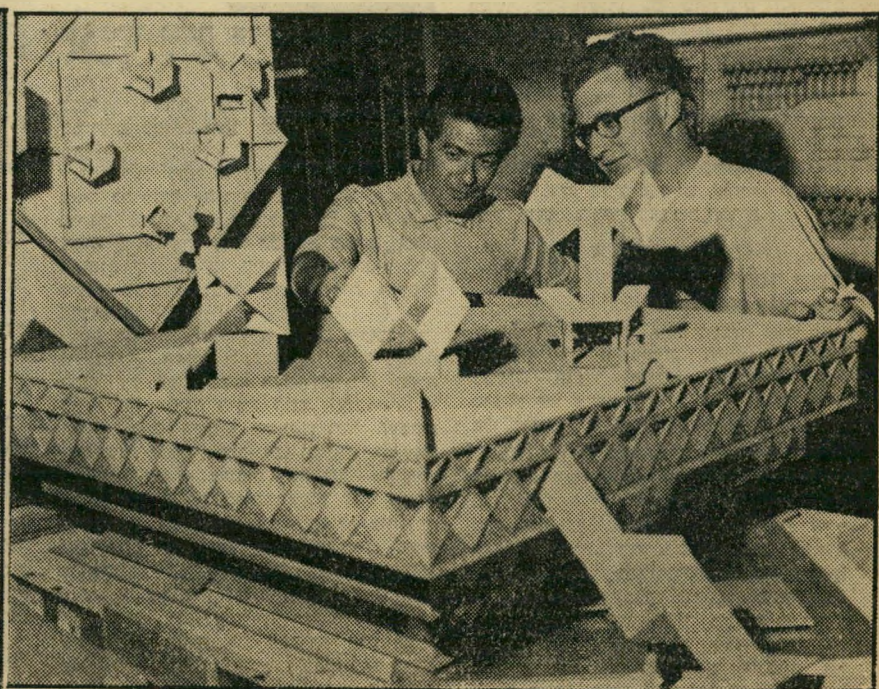
שלווה, עם ילדות ספוגה החי של קיבוץ (גן-שמואל) ושנת נחל. השני יליד פולין. אבל שניהם — מוכשרים, בוגרי הטכניון בחיפה. חליה-הנדסה בו שירתו יחד אחרי הלימודים, קישר ביניהם. הם עבדו אחרי כך שנה במשרד של ארכיטקט ידוע: אריה שרון, האבא. ביום העצמאות 1962 תעניק לו המדינה פרס ישראל.

★ ★ ★

החולות הצהובים של בת-ים המתו'ן לדחפורים. ורק אז התחילו הצעיר ריס בעבודה הקדושה שלהם. כצעד ראשון קרעו את תוכנית-העבודה המוכנה. זו, שהשופטים בתחרות ראו בה הישג מזהיר, לפיה, צריך היה להיבנות בית-משרדים מלי בני, בעל שתי קומות, נאה ובנאלי.

האדריכלים לא התכוונו מעולם לממש אותה. היא תוכננה עבור שופטים בלבד. שתעבור. הם ידעו שאסור להם לזרוק ישר בפני הוועדה השופטת רעיון מהפכני. היא היתה פוסלת אותו מיד, קוראת להם מטורפים.

הבנין כפי שרק הם ראוהו לפניהם, לא היה כודת של פקידים. הם ראו בית-משרד דים בעל משמעות סמלית: בית עירייה כסמל לשלטון האזרחי. כמו העירייה היש'

ליד שרד הפירמידה כבתיים
בסוף: צל לאזרח, קן לציפור

עם שותפו, ליד תכנית הפירמידה
רגע ראשון: קריעת תוכנית הפרס הראשון